

Jurgita MIKELIONIENĖ
Vytauto Didžiojo universitetas, Kaunas

NAUJAŽODŽIAI VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETO KOMPIUTERINIAME TEKSTYNE

Paieška, atranka, klasifikavimas

Kalboje naujų žodžių randasi nuolat. Naujažodžiais, arba neologizmais, vadinami žodžiai, kalboje atsirandantys įvairiais būdais (morphologinė žodžių daryba, leksemų skolinimasis, santrumpos) bei dėl įvairių permainų: dėl visuomeninių santykų kitimo, mokslo, technikos, kultūros pažangos; naujažodžiai suvokiami kaip nauji, neįprasti (Gaivenis, Keinys 1990: 132, Jakaitienė 1980: 81, Urbutis 1978: 27–29). Jie nėra stabilūs, ir sunku pasakyti, kurie iš jų turi nekalbinių (ekstralengvistinių) priežasčių pasilikti, o kurie išnyks kartu su jų įvardijamais reiškiniais. Naujažodžių radimas yra nuolatinis, intensyvus ir sunkiai apibendrinamas kalbos raidos procesas. Darbuose, kuriuose nagrinėjamas šis leksikos sluoksnis (Schippa 1992: 244), neretai iškeliamos tokios problemos: kiek laiko žodis laikytinas neologizmu; ar kiekvienas naujadaras yra naujažodis, ir atvirkščiai; kaip traktuoti atskirų autorų okazines konstrukcijas; ar vertiniai ir semantizmai laikytini naujažodžiais; kokį statusą suteikti žinomų leksemų naujoms sememoms? Svarstyti ir tai, ar dabartinių vartosenos požiūriu naujais žodžiais sąlygiškai galima laikyti ir tokius, kurie, ilgą laiką buvę pasyviajame leksikos sluoksnje, vėl grįžta į aktyvią vartoseną.

Pasaulyje naujažodžių analizei skiriamas daug dėmesio. Tieki didžiųjų (kaip antai anglų, prancūzų), tieki mažiųjų kalbų (tokių kaip danų) lingvistai atlieka tyrimus, susijusius su šio leksikos sluoksnio fiksavimu, analize bei vertinimu. Kadangi didžiosios Vakarų Europos kalbos jau pritaikytos kompiuterinėms technologijoms, todėl galima įvairiais metodais automatiškai rinkti naujają leksiką iš didelių apimčių kompiuterinių tekstynų. Lietuvoje naujažodžiai ilgą laiką sistemingai ir nuosekliai nebuvo tyrinėjami dėl suprantamų priežasčių: lietuvių kalbos kompiuterizacija pradėta visai neseniai, todėl nebuvo galima atlikti automatizuotos naujažodžių paieškos bei analizės.

Automatizuota lietuvių kalbos naujažodžių paieška buvo atlikta Vytauto Didžiojo universiteto Kompiuterinės lingvistikos centre rengiamo tekstyno dalyje, turinčioje 30 mln. žodžių ir apimančioje 1991–1996 m. įvairių sričių publicistikos tekstus.

Pradiniame tyrimo¹ etape pritaikius V. Zinkevičiaus sukurtą naujažodžių atpažinimo programą (bendroji programa šiu žodžių nepažista, nes jie neįtraukti į kompiuterinius žodynus), buvo atrinkta apie 750 tūkst. kalbinių vienetų: neatpažintų pavienių raidžių, sutrumpinimų bei žodžių. Nors programa leidžia automatiškai išrinkti žodžius su svetimos kilmės darybos elementais bei padeda sudaryti naujausių žodžių sąrašus, paaiškėjo, kad reikalingas antrasis automatizuotas atrankos etapas, kuris padėtų atsijoti analizei nereikalingą medžiagą. Atsisakyta žodžių, turinčių mažiau nei keturias raides (dažniausiai įvairių sutrumpinimų), ir visų, prasidedančių didžiaja raide, t. y. tikrinių daiktavardžių. Galutinis automatizuotos naujažodžių paieškos ir atrankos rezultatas – 230 tūkst. antraštinių žodžių ar jų formų. Taigi su kompiuteriu atmesta daugiau nei du trečdaliai žodžių. Tačiau tai nebuvo idealus variantas. Trečiasis atrankos žingsnis buvo susijęs su sudėtinga lietuvių kalbos kaitybos ir darybos sistema: tyrimui (tiksliau – sąrašui sudaryti) nereikalingos visos naujažodžių fleksinės formos. Pakanka vieno pavartojimo atvejo. Deja, programoje pateikti kompiuteriniai žodžių šaknų žodynai duodavo visą kaitomų naujažodžių paradigmą. Pavyzdžiui, naujadaro *aplinkosaugininkas* vienaskaitos vardininkas pasitaikė 4 kartus, daugiskaitos vardininkas – 8, įnagininkas – 14 kartų. Automatiškai atmesti nereikalingas žodžių formas buvo neįmanoma. Be to, paaiškėjo, kad naujažodžių sąraše yra nemažai žodžių su korektūros klaidomis. Ir čia kompiuteris bei jo klaidų taisymo programos buvo bejégiai, kadangi kiekvieną sąraše esantį žodį ir šalia nurodytą to žodžio būvimo vietą duomenų bazėje jie laikydavo klaida. Sąrašas buvo išvalytas rankiniu būdu ir tolesnei analizei palikta apie 17 tūkst. Neprieklausomybės metais suaktualėjusių, sukurtų ar pasiskolintų iš kitų kalbų žodžių. Pavyzdžiui:

atsakiklis c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\03\57\9495BR.TXT
atsimintiniausia c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\02\44\D28GYVEN.TXT
atsiskyriskumo c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\00\21\FIL-142.TXT
atsispaudinėtojas c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\04\25\ROLZU25.TXT
atsivertėliškas c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\02\46\D36TRISK.TXT
atsivežtines c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\03\98\GR049D.TXT
atskirtuką c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\05\00\6VARIK.TXT
atstatinėtojų c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\02\82\ACIU.TXT
atšvaistėlis c:\fox25a\lkt\lkt\00\00\04\17\LEON20.TXT

¹ Siekiant išsiaiškinti naujažodžių šaltinius, jų skolinimosi ar sukūrimo priežastis bei sutiki-mą su bendrinės lietuvių kalbos normomis, nuspręsta atlikti mokslo tyrimo darbą „Neprieklausomybės laikotarpio lietuvių bendrinės kalbos naujažodžių (skolinių ir naujadarų) analizė“. Su-vokdamas temos aktualumą bei naujų rezultatų tikimybę, ši sumanymą parémė Valstybinis mokslo ir studijų fondas.

Šie žodžiai yra pagrindinis pristatomo tyrimo objektas, su jais susijusios ir kitos darbo metu iškilusios problemos. Taigi apibendrinant pirmąjį – automatiškės žodžių paieškos ir atrankos etapą, galima teigti, kad pagrindinį tokio darbo sunkumą lemia vartotojo aplinkos bei kompiuterinių žodynų nesuderinamumas ir tai, kad automatiškai visų žodžio formų negalima suvesti į vieną pagrindinę.

Antrajame tyrimo etape buvo klasifikuojama atsirinkta medžiaga. Iš karto paaškėjo, kad sąraše ne vien naujažodžiai. Be naujadarų ir skolinių, galima skirti dar kelias grupes neatpažintų žodžių.

Pirma, tai pastaruoju dešimtmečiu vėl suaktualėję, iš pasyviojo leksikos sluoksnio į aktyvūjį perėję žodžiai, taip pat žodžiai iš senųjų raštų (*kumpelninkas, nuopilas, prekionė, rodastis*), dialektizmai (*dzienelös, keimas*), tikrinių žodžių vediniai (*klaipädienis* iš laikraščio „Klaipėdos diena“ pavadinimo; iš pavardžių atsiradę *doneleitiana, plečkaitiada, neoozolizmas, makdonaldizacija*); pasitaikė valstijų, miestų bei kaimų gyventojų pavadinimų (*dalasietyis, neringiškis, kvebekiečiai*). Į sąrašą pateko nemažai į žodynus įtrauktų tautybių, genčių pavadinimų (*kurdai, tutsis, svao*). Pasitaikė šiurkščių vulgarybių, vaikų kalbos žodžių (*niam, popielukas*).

Antra, buvo atvejų, kai programa atrinko ne žodžius, o tik tam tikras neatpažintas į žodynus įtrauktų žodžių formas ar variantus, pavyzdžiui, senasias vidaus einamojo vietininko – iliatyvo (*kūriniuosna, vestuvėsna*) bei pašalio einamojo vietininko – iliatyvo (*lietuvininkump*) formos. Daugiausia buvo neatpažintų pakaitomis su prielinksniuose konstrukcijomis vartojamų ir iš šnekamosios į raštinę kalbą pereinančių vienaskaitos iliatyvo formų (*klasėn, kojon, katedron* vietoj į *klasę* ir t. t.). Tyrimo metu surinkti gausūs tokio tipo vietininko pavyzdžiai paneigia nuomonę, kad iliatyvas jau traukiasi iš vartosenos ir įgyja tik tam tikrą stilistinę vertę (Paulauskienė, Tarvydaitė 1986: 119).

Trečia, programa neatpažino kai kurių deminutivų (*poemélė, prakartélė, gérimukas*), įvardžiuotinių formų (*nepusiausvirieji*) ir pan.

Ketvirta, į žodynus įtrauktų žodžių nepateiki rašybos, morfologijos, žodžių darybos variantai irgi nereti. Užfiksuota nemažai dūrinių, kurie neturi jungiamojo balsio arba atvirkščiai (ne *dylikametis*, o *dylikmetis*, ne *mėlynakė*, o *mėlynaakė*), skiriasi giminė (ne *eglišakė*, o *eglišakis*), skaičius (ne *žudynės*, o *žudyne*). Visi šie atvejai reikalauja atskiro tyrimo ir išvadų. Akivaizdu, kad norint nustatyti tikrają tokią variantiškų reiškinii vertę, būtina prieš akis turėti visą vartoseną (Miliūnaitė 1995: 40).

Atskyrus šias išvardytas grupes (apie suaktualėjusios leksikos atskyrimą galima kalbėti tik salygiškai), likusieji žodžiai (apie 9 tūkst.) buvo grupuojami pagal tradicinę naujažodžių klasifikaciją – į skolinius ir naujuosius darinius. Savo ruožtu kiekvieną grupę sudaro keletas pogrupių.

Naujuosius **skolinius** iprasta skirti į tarptautinius žodžius bei svetimybes. Abu šie leksikos sluoksniai tradiciškai klasifikuojami pagal kilmę ir prisitaikymo prie lietuvių kalbos laipsnį. Dar nesenai kalbininkai teigdavo, kad naujų skolinių daugiausia patenka iš rusų kalbos, nes šia kalba gaunama didžiausia

informacijos dalis (Jakaitienė 1980: 84), o dabar surinkti faktai aiškiai rodo, kad rusicizmai ar apskritai slavizmai vyrauja tik senųjų svetimybėj, kurioms nere tai būdinga stilistinė ar vertinamoji konotacija, pogrupyje (*skaurada, rubežius, cielas, pieška*), o pirmauja iš anglų kalbos atėjė žodžiai.

Turint galvoje, kad pats skolinimosi procesas tikrai nėra naujas reiškinys, be to, tarptautinių žodžių gausa – vienas lingvistinių publicistikos požymių (Bitinienė 1995: 2), jo intensyvumas tiriamuoju laikotarpiu vis dar stebina. Kadangi kompiuterinė „Tarptautinių žodžių žodyno“ versija yra įtraukta į naujažodžių atpažinimo programą, tai laikantis hipotezės, kad naujažodis yra žodis, (dar) nepatekės į žodyną (Busse 1996: 649), galima būtų daryti išvadą, kad automatiškai iš tekstyno atrinkti tarptautiniai žodžiai būtent tokie ir yra – neologizmai. Deja, žodyno rengėjai „taupumo sumetimais“ atsisakė nemažos dalies vedinių, nors, kaip pastebėjo recenzentai (Gaivenis 1987a: 69, Palionis 1987: 68), jie ne visada nuosekliai laikėsi nusistatyti taisyklių. Todėl turint prieš akis kompiutero neatpažintų žodžių sąrašą, taip ir lieka neaišku, ar tikrai tie vediniai tuo metu jau funkcionavo kalboje, ar vis dėlto tai naujažodžiai. Antai pratarmėje (TŽŽ 1985: 3) teigama, kad į žodyną neįtraukti asmenų pavadinimai iš mokslo šakų, turinčių dėmenį *-logija*. (Neaišku, kodėl tada išrašytas *patologas, pedologas* ir kt.) Belieka tik spėlioti ir patikėti, kad tekstyne užfiksuoti *endokrinologas, konchiliologas, kriminologas, politologas* ir pan., nors neįtraukti į žodyną, yra seniai vartojami žodžiai. Akivaizdu, kad neologizmo terminas jiems gali būti taikomas tik su tam tikromis išlygomis. Kitokia padėtis yra su tais internacionaizmais, kurių beveik viso darybinio lizdo nėra žodyne, pvz.: *edukologija, edukologas, edukologinis; kultūrologija, kultūrologas, kultūrologinis; faktografija, faktografas, faktografinis, faktografiškas* ir t. t.

Medicina, ekonomika, teologija, muzika, sportas – tai sritys, kuriose skolinių ypač gausu. Dalis jų jau yra patekė į Kalbos komisijos sudarytus neteiktinų svetimybėj sąrašus ir turi lietuviškus atitikmenis – naujadarus (*distributorius – platintojas, nuskenuoti – nuskaityti*), kitiems tinkamų pakaitų dar nesukurta (*keibolas, softbolas*), o tretiesiems, labai paplitusiems, jų jau gal ir neverta kurti (*jogurtas, singlas, hitas*). Ne visi spaudoje aptinkami skoliniai vienodai prisitaikę prie lietuvių kalbos. Kai kurie (jų nėra daug) dar nepaklusę lietuvių kalbos fonetikos bei morfologijos dėsniams (*disco* [disko], *papaya* [papaja], *atache* [atašė]), taigi turime „paprasčiausio (ir prasčiausio) elgesio su naujausiomis svetimybėmis“ pavyzdžių (Girčienė 1997: 64). Svetimybėms priskiriami ir žargono pavyzdžiai (*fuksauti, chebrantas, psichuškė, pacanas, diskonas*).

Kita naujažodžių grupė – **naujadarai**. Jie klasifikuojami atsižvelgiant į darybos modelius. Naujadaru grupėje užfiksuota visų keturių darybos modelių pavyzdžių²:

² Nė vieno iš pateiktų naujadarų pavyzdžių nėra didžiajame „Lietuvių kalbos žodyne“. Tačiau analizuojamame sąraše jų nemaža. Kadangi kompiuterinės šio žodynų versijos neturime,

- a) priešdėlių vediniai: *bepilotis*, *bevizis*;
- b) priesagų vediniai: rasta naujadarų ne tik su priesagomis -imas (*muziejavimas*), -ykla (*kaupykla*, *pynykla*), -ininkas (*pilstukininkas*, *virgulininkas*), -élis (*prasilošélis*), -tojas (*šiuokšliautojas*), -iklis (*kaupiklis*, *nešiklis*, *nuémiklis*, *valdiklis*), -ynas (*pamestinukynas*, *svarainynas*, *kinivarbynas*), bet ir su priesagomis, nepasižymintiems darumu (*sliiekidé*);
- c) galūnių vediniai: *įmitis*, *jautra*, *irsmas*, *nuodribos*;
- d) sudurtiniai žodžiai: tokio tipo naujadarai kiekiu bei įvairove beveik nenu-sileidžia priesagų vediniams (*ivairiagrūdis*, *plonatinklis*, *savišaudis*, *laivagrybis*). Pasitaikė dūriniai, kurie yra terminai: *laižligė* (vet.), *banglentė* (sport.), *kraujase-kys* (zool.) ir kt.

Tokie tipinės darybos žodžiai vadinami sisteminiais naujadarais (Barauskaitė ir kt. 1995: 43). Akivaizdu, kad nemaža jų dalis laikytina potenciniais – tokiai, kurių naujumo nesuvokiame. Potencinių naujadarų pavyzdžiai galėtų būti ir tokie dūriniai: *auksagalvis*, *basagalvis*, *dešragalvis*, *drambiagalvis*, *plienagalvis*, *žvynagalvis*. Jų gausą neatpažintų žodžių sąraše būtų galima paaiškinti tuo, kad „žodyninkai nemégsta potencinių naujadarų ir stengiasi į žodynus jų neįtraukti“ (Gaivenis 1987b: 33).

Tiesa, ne visi naujadaraai yra sisteminiai. Rasta ir autorinių, stilistinių naujadarų pavyzdžių: *džinsuma*, *plaukuosena*, *skiedrija*, *žaidynas*. Kai kuriuos iš karto suvokiame kaip kūrybinius nukrypimus nuo galiojančių leksikos normų (Busse 1996: 647), o kitiems įvertinti prireikia konteksto. Sisteminius naujadarus nuo okazinių³ padeda atskirti ir statistikos duomenys. Žodžiai, kurių pavartojimo dažnumas siekia dešimtis ar net šimtus kartų, yra realūs kandidatai būti įtraukti į būsimus žodynų leidimus. Iš tokių galima paminėti: *aplinkosauga* (pavartota 420 kartų), *pasaulėvoka* (44), *ploviklis* (20), *pilstukas* (176), *vandenvala* (88). Na, o žodžiai, kurie užfiksuoti tik po vieną kartą, ko gero, netaps bendrinės kalbos žodyno nariais. Tai pasakytina ne tik apie individualiuosius naujažodžius, bet ir apie specialiosios, siaurai vartojamos leksikos terminus (*ezofagogastroduodenoskopinis*, *alfafelandrenas*).

Savotišką tarpinę padėtį tarp skolinių ir naujadarų užima žodžiai, kurie turi lietuvišką arba tarptautinio žodžio šaknį ir svetimos kilmės elementą, kitų dar vadinamų dēmeniu (*avia-*, *auto-*, *mikro-*, *tele-*, *termo-* ir kt.). Šiuo metu tai labai mėgstamas darybos būdas. Dažniausiai nurodomos šios tokio tipo naujažodžių laisvo plitimo priežastys: darybiškas požiūris, neapibrėžta vieta lietuvių kalbos

tai laikomasi prielaidos, kad daugmaž atitinkantys darybos dėsningumus žodžiai, nepatekę į norminį kompiuterizuotą „Dabartinės lietuvių kalbos žodyną“, yra neologizmai, nors tarp jų gali būti ir suaktualėjusių ankstesnio laikotarpio darinių.

³ Be sisteminų ir okazinių, dar skiriama ir semantinių naujadarų rūšis – žinomo žodžio nauja reikšmė. Kadangi žodis įtrauktas į kompiuterinį žodyną, automatinės naujažodžių paieškos programa jų neužfiksuoja.

sistemoje, neaptarti vartosenos atvejai, rašybos dalykų sureikšminimas (Kupčinskaitė 1997: 58). O kad jie plinta, aiškiai rodo turimi duomenys. Anksčiau su dėmeniu *video*- buvo fiksujami tik keli žodžiai (*videomagnetofonas*, *videokasetė*, *videokamera*), o dabar jau randame ir *videoklastotę*, *videomadas*, *videomeną*, *videopoeziją* ir t. t., nors neretai primygintinai rekomenduojama ši elementą keisti lietuvišku atitikmeniu *vaizdo*. Daugybei atvejų su jau įprastais dėmenimis (*hidro kostiumas*, *mononatris*, *multivitaminai*, *antiteroras*, *stereovaizdas*, *pseudomitinis*) beveik nenusileidžia tie, kurių dėmenys dar neužfiksuoti žodynuose (*ekspresolimpia*, *technobiurokratija*, *ritmenbliuzas*, *vertebroneurologija*, *ekspolinija*, *popkaralienė*). Šiuo metu ypač dažnas dėmuo *euro-*. Tai ne tik *euroentuziastas* ar *euroskeptikas*, *eurolyga*, *eurorinka*, bet ir *europudingas*, *euromenė*, *euroqvartis*, *eurofakultetas* ir t. t.

Naujažodžių radimas is yra dinamiškas ir nenutrūkstantis procesas. Todėl akiavaizdu, kad naujažodžius reikia nuolat fiksuoти bei nagrinėti. Atrinktos analizei kalbos naujovės turėtų būti stebimos iki to laiko, kol, įsiliejusios į bendrąją leksiką ir bendrąją kalbinę sąmone, praras savo pastebimumą bei skiriamaži ženkla „naujas“ ir bus perkeltos (ar tik kai kurios iš jų) į žodynus (Busse 1996: 654). Lietuvių kalbotyroje galime kalbēti tik apie pačią neologizmų leksikografijos pradžią.

Šis tyrimas akivaizdžiai įrodo, kad tada, kai prieikia automatiškai apdoroti didelį kiekį duomenų, kalbininkams sėkmingai talkina informatikai. Kartu iš esmės keičiasi tyrimų metodika: ateityje automatizuota naujažodžių atranka bus daug spartesnė, nes po to, kai lietuvių kalbos tekstynui buvo pritaikyta žodžių kodavimo sistema, atkrito žodžių paieškos kompiuteriniuose žodynuose būtinybė. Žinoma, naujažodžių analizė neapsiriboja vien jų atpažinimu ir klasifikavimu. Tolesnis etapas – sintaksinių junginių ir kolokacijų (tam tikros leksinės aplinkos) su šiais žodžiais tyrimas.

Gauta 1998 12 16

LITERATŪRA

- Barauskaitė J. ir kt. 1995: *Lietuvių kalba* 1, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla.
- Bitinienė A. 1995: Publicistinio stiliaus ypatybės. – *Gimtasis žodis* 12(84), 1–4.
- Busse U. 1996: Neologismen. Der Versuch einer Begriffsbestimmung. – *Euralex'96 Proceedings* II: Göteborg University, Department of Swedish, 645–658.
- Gaivenis K. 1987a: Keli žodžiai apie naujajį „Tarptautinių žodžių žodyną“. – *Kalbos kultūra* 52, 66–70.
- Gaivenis K. 1987b: *Margas žodžių pasaulis*, Vilnius: Mokslo.
- Gaivenis K., Keinys S. 1990: *Kalbotyros terminų žodynas*, Kaunas: Šviesa.
- Girčienė J. 1997: Naujosios svetimybės spaudoje. – *Kalbos kultūra* 69, 64–68.
- Jakaitienė E. 1980: *Lietuvių kalbos leksikologija*, Vilnius: Mokslo.
- Kupčinskaitė A. 1997: Nelietuviškų kalbos elementų (dėmenų) vartojimo polinkiai. – *Kalbos kultūra* 69, 56–61.

- Miliūnaitė R. 1995: Variantiški bendrinės kalbos vartosenos reiškiniai (fiksavimas ir vertinimas). – *Kalbos kultūra* 67, 39–48.
- Palionis J. 1987: Naujasis „Tarptautinių žodžių žodynas“. – *Kultūros barai* 7, 67–69.
- Paulauskienė A., Tarvydaitė D. 1986: *Gramatikos normos ir dabartinė vartoseina*, Kaunas: Šviesa.
- Schippa T. 1992: *Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache*, Tübingen: Niemeyer.
- TŽŽ 1985: *Tarptautinių žodžių žodynas*, Vilnius: Vyriausioji enciklopedijų redakcija.
- Urbutis V. 1978: *Žodžių darybos teorija*, Vilnius: Moksolas.

NEOLOGISMS IN THE COMPUTERISED CORPUS OF VYTAUTAS MAGNUS UNIVERSITY

Summary

The paper deals with the analysis and classification of the most recent Lithuanian neologisms that have been found in a part of Vytautas Magnus University corpus of 30 million words (periodicals). All the lexical items identified as neologisms are subdivided into loan-words and derivational neologisms. The latter are further classified according to the patterns of their affixation into compounds and affixation derivatives as well as into potential and occasional neologisms.

Šis straipsnis apskaičiuoja ir klasificuoja paskutinius Lietuvos neologizmus, kurie buvo aptikti Vytauto Didžiojo universiteto korpuso 30 mln. žodžių dalies (periódika). Iš visų išnagrinėtų leksikalinių elementų, kurie buvo identifikuoti kaip neologizmai, jie yra išdalinti į užfrakcionuotus ir derivacinius neologizmus. Derivacinių neologizmų klasifikacija yra pagrįsta jų leidimo modelių pagal kompozicijos ir leidimo būdą. Neologizmų leidimo būdai yra skirstomi į potencialius ir išimčių neologizmus.

Šis straipsnis apskaičiuoja ir klasificuoja paskutinius Lietuvos neologizmus, kurie buvo aptikti Vytauto Didžiojo universiteto korpuso 30 mln. žodžių dalies (periódika). Iš visų išnagrinėtų leksikalinių elementų, kurie buvo identifikuoti kaip neologizmai, jie yra išdalinti į užfrakcionuotus ir derivacinius neologizmus. Derivacinių neologizmų klasifikacija yra pagrįsta jų leidimo modelių pagal kompozicijos ir leidimo būdą. Neologizmų leidimo būdai yra skirstomi į potencialius ir išimčių neologizmus.

Šis straipsnis apskaičiuoja ir klasificuoja paskutinius Lietuvos neologizmus, kurie buvo aptikti Vytauto Didžiojo universiteto korpuso 30 mln. žodžių dalies (periódika). Iš visų išnagrinėtų leksikalinių elementų, kurie buvo identifikuoti kaip neologizmai, jie yra išdalinti į užfrakcionuotus ir derivacinius neologizmus. Derivacinių neologizmų klasifikacija yra pagrįsta jų leidimo modelių pagal kompozicijos ir leidimo būdą. Neologizmų leidimo būdai yra skirstomi į potencialius ir išimčių neologizmus.